8 பசிப்பிணி மருந்து

பசி என்பது ஜீவராசிகளுக்கு, குறிப்பாக மானிடர்கட்கு இயற்கை. அது தீர்க்கப்படவேண்டும். ஆகவே, உணவு கொடுக்கப்பட வேண்டும். பசியும் அதைத் தீர்க்கும் வழியும் மணிமேகலையில் நன்கு கூறப்பட்டுள்ளன.

'பசி எனும் தீப்பிணி' எனக் குறள் குறிப்பிட்டுள்ளது உண்மைதான். ஆனால், பசியைப் பிணி என்று திட்டவட்டமாகக் குறிப்பிட்டுள்ளார் சாத்தனார். அதை மேலும் மேலும் வளர்ப்பதைப் பல கட்டங்களில் பார்க்கலாம். பசியின் கொடுமையைப் பல உதாரணங்களைக் கொண்டு விவரிக்கின்றதைப் பார்க்கலாம்.

பசிப்பிணியின் கொடுமையைப் பற்றித் தீவதிலகை மூலம் அறிகிறோம்.

''குடிப்பிறப்பு அழிக்கும்; விழுப்பம் கொல்லும்
பசிப்பிணி என்னும் பாவி''

அது தீர்த்தோர் புகழை என் நாவினாற் சொல்ல இயலாது.

''மண்திணி ஞாலத்து வாழ்வோர்க்கெல்லாம்
உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோரே''

உணவளித்தவரே உயிரளித்தவராவர். மந்திரப் பாத்திரம் கோமுகியிலிருந்து மணிமேகலை கையில் கிடைக்கிறது.

பெரும் பசியுள்ளவர்கள் முகம் கண்டு அமுது சுரக்க வேண்டும். ஈன்ற சேய் முகம் கண்டு தீம்பால் சுரக்கும் இனிய தாய் முலை போன்று பசிமுகம் கண்டு இந்த மந்திரப் பாத்திரத்திலிருந்து உணவு சுரக்க வேண்டும். இதுவே தீவதிலகையின் வேட்கையாகும்.

அறவண அடிகள் சொல்லுவார்,

''மக்கள் தேவர் என இரு சாரார்க்கும்
ஒத்த முடிவின் ஓர் அறம் உரைக்கேன்
பசிப் பிணி தீர்த்தல்...''

பிச்சை எடுத்தல் என்பது தவறல்ல. ஆபுத்திரன் மதுரையில் மாசற்ற மனைகளில் பிச்சை எடுத்தான். குருடர், செவிடர், முடவோர், நோயாளர், அனாதைகள் இவர்களை அழைத்து உண்ணச் செய்து மிச்ச உணவைத் தான் உண்டான். இரவில் அந்தப் பிச்சைப் பாத்திரத்தைத் தலைக்கு வைத்துப் படுத்தான். பின்பு சிந்தாதேவி ஆபுத்திரன் முன்பு தோன்றி, பின்வருமாறு கூறினார்.

''அன்பா எழுந்திரு, இதைக் கொள். இது அற்புதத் திருவோடு. நாடு வறண்டாலும் இந்த ஒடு வறளாது. நாடெல்லாம் வறுமை புகுந்தாலும் இந்த ஒடு வறுமையுறாது. இதில் நிறையும் உணவிற்கு குறைவிராது. வாங்குவோர் கைதான் அலுத்துப் போகும். இது வழங்குதல் அலுக்காது. இது அழியாத் தன்மையது''

அமுதசுரபியில் உணவு சுரப்பதற்காக ஒரு பத்தினிப் பெண்ணிடம் பிச்சை எடுக்க வேண்டும். அவள்தான் ஆதிரை நல்லாள். ஆதிரை பிச்சையிட்ட சமயம் புனையா ஓவியமாக நின்ற மணிமேகலையிடம் உணவையிட்டு சொல்வாள்,

''பாரகம் அடங்கலும் 'பசிப்பிணி அறுக' என
ஆதிரை இட்டனள் ஆருயிர் மருந்து''

மணிமேகலையின் அமுதசுரபியில் அடிப்படையான உண்மையொன்று புலப்படும். அதுதான் அள்ளிக்கொடுத்தால் வெள்ளம் பெருகும். ஆபுத்திரன் தனது பிச்சைச் சோற்றையும் பங்குவைத்து உண்கிறான். கலைமகள் தரும் அமுத சுரபிகலைச் செல்வம் போல வற்றா நிறைவு. கலைச் செல்வத்தைக் கொண்டு அன்புடன் உழைத்து, உழைத்த பயனை அறவுணர்வுடன் பங்கு வைத்துண்டால் நாட்டில் வளம் பெருகும்; அன்னம் பாலிக்கும்; பஞ்சம் இராது. நாட்டு விளைவையும் துறவுப் பான்மையுடன் துய்க்க வேண்டும். ஈந்து உவக்க வேண்டும். மணிமேகலை கலைச்செல்வி. கலையைக்

காசாக்காமல் துறவுபூண்டு அருள்வழிச் சென்றாள். அவளுக்கு சிந்தா தேவியின் அமுதக்கலயம் கிடைத்தது. அதில் கற்புள்ள மனையறச் செல்வியின் உணவு வந்ததும் அது பொங்கிப் பெருகியது. மணிமேகலை தானே உண்ண நினைத்திருந்தால் அப்படி நேர்ந்திருக்காது என ஆசிரியர் மறைமுகமாக நமக்கு உரைக்கின்றார்.

காயசண்டிகையானவள் ‘யானைத்தீ’ என்னும் கொடும் பசியால் துன்புறுகிறாள். அமுதசுரபியிலிருந்து உணவு பெற்று உண்டவுடன் அவளுடைய பசிநோய் தீர்ந்தது. அவளுடைய பசி நீண்டகாலம் பீடித்திருந்த நோய் போன்றதாகும். எவ்வளவு மகிழ்வெய்தியிருப்பாள் யோசித்துப் பாருங்கள். அடுத்து அவளுடைய வாழ்வில் கஷ்டம் ஏற்பட்டதற்கு மணிமேகலை பொறுப்பல்லள்.

உதயகுமாரனுக்குப் பயந்து காயசண்டிகை உருவிலிருந்த மணிமேகலை சிறைச்சாலையில் உணவளித்தாள். சிறைக்காவலர்கள் வியந்து அரசனுக்குத் தெரிவித்தனர் பாத்திரத்தின் பெருமையை எடுத்துச் சொன்னாள்,

‘‘தெய்வம் தந்தது திப்பியம் ஆயது
யானைத் தீ நோய் அரும்பசி கெடுத்தது
ஊன் உடைய மாக்கட்குஉயிர் மருந்து இது’’

இருபத்தெட்டுத் தினங்கள் இந்திர விழா நடக்கவிருக்கிறது. மேற்படி விழாவுக்காக முரசறைபவன் பல வேண்டுகோள்களை விடுத்துக் கடைசியில் எப்படி முடிக்கிறான் பாருங்கள்:

‘‘பசியும் பிணியும் பகையும் நீங்கி
வசியும் வளனும் சுரக்கென வாழ்த்தி
அணிவிழா அறைந்தனன் அகநகர் மருங்கென்’’

அரசனுடைய கடமைகள் என்ன என்பதை மணிமேகலை கோடிட்டுக் காட்டுகிறாள். மூன்று முக்கிய கடமைகளில் முன்னிற்பது உண்டி கொடுத்தலாகும். எனவே தன் குடிகளின் பசியைத் தீர்க்க வேண்டியது தலையாய கடமையாம்.

மணிமேகலை காஞ்சிபுரம் செல்கிறாள். இக்காவியத்தில் புகார், மதுரை, வஞ்சியுடன் காஞ்சியையும் ஆசிரியர் கொண்டுவந்திருப்பது கவனிக்கத் தக்கதாகும். அது ஓர் இறுதி அறிவிப்பு (Climax) ஆக அமைகிறது. அங்குப் பலருக்கு அன்னமிட்டுவிட்டு உலகப் பற்றிலிருந்து விடுதலை பெறுகிறாள்.

காஞ்சியில் இந்தியாவிலுள்ள பதினெட்டு மொழி பேசக்கூடிய மக்களும் வந்து கூடுகின்றனர்.

‘‘மொய்த்த மூவறு பாடைமாக்கள்’’

அவர்களில் பசி நோயுற்றோர் இன்னும் மற்றோர்க்கும் (மன்னுயிர் அடங்கலும்) உணவு நல்குகிறாள். அது அவர்களுக்கெல்லாம்,

‘‘அருந்தியோர்க்கெல்லாம் ஆருயிர் மருந்தாய்!’’

அமைந்தது. இந்தக் கட்டத்தில்தான் ஆசிரியர் அமுதசுரபியின் குணத்தைக் கச்சிதமாக வர்ணிக்கிறார்.

***‘‘பங்கயப் பீடிகை பசிப்பிணி மருந்தெனும்
அங்கையின் ஏந்திய அமுதசுரபி’’***

பின்னர், ஆசிரியர் மணிமேகலையை வழியனுப்புகிறார். அப்போது அவளுக்கு ஒரு பட்டமும் கொடுக்கிறார். அது தான் ‘பசிப்பிணி தீர்த்த பாவை’

எனவே, இப்பகுதியில் பிணி என்ன என்பதையும் அதற்கு மருந்து என்ன என்பதையும் ஆசிரியர் தன் கண்ணோட்டத்தில் அணுகுகிறார்.

அரும்பதங்கள்

ஜீவராசிகள்	-	உயிரினங்கள்
பிணி	-	தீராநோய்
விழுப்பம்	-	மேன்மை
ஞாலம்	-	உலகம்
சேய்	-	குழந்தை
வேட்கை	-	விருப்பம்
மாசற்ற	-	குற்றமற்ற
அன்னம்	-	சோறு
திப்பியம்	-	சுவர்க்கம்
உண்டி	-	உணவு
தீவதிலகை	-	அமுதசுரபியை மணிமேகலைக்கு வழங்கிய பெண்
பீடிகை	-	பீடம்
துய்த்தல்	-	அனுபவித்தல்
அங்கை	-	உள்ளங்கை

கிரகித்தற் பயிற்சி

பின்வரும் வினாக்களுக்கு விடை எழுதுக.

1. பசி தீர்க்கும் வழியைக் கூறும் காப்பியம் எது?
2. யானைத் தீ எனும் கொடும் பசியால் துன்புற்றவர் யார்?
3. அரசனுக்குரிய முக்கிய கடமையாக மணிமேகலை எதனைக் கூறுகின்றது?
4. மணிமேகலைக்கு வழங்கப்பட்ட பட்டம் யாது?
5. பசியைப் பிணி எனத் திட்டவட்டமாகக் குறிப்பிட்டவர் யார்?

மொழித்திறன் விருத்திச் செயற்பாடு

'உண்டி கொடுத்தோர் உயிர் கொடுத்தோர்' என்ற தலைப்பில் ஒரு பேச்சை நிகழ்த்துங்கள்.

வினைச்சொற்கள் II

முற்றுவினையும் எச்சவினையும்

முற்றுவினை

தங்கை பந்து விளையாடினாள்.
தம்பி கடிதம் எழுதுகின்றான்.
நாங்கள் பாடம் படிப்போம்.

இந்த வாக்கியங்களில் இடம்பெறும் **விளையாடினாள், எழுதுகின்றான், படிப்போம்** முதலான சொற்கள் முற்றுப்பெற்ற வினைச்சொற்களாய் உள்ளன. இவை பால் காட்டும் முற்று விகுதிகளைக் கொண்டுள்ளன. இவ்வாறு பால் காட்டும் முற்று விகுதிகளே வினைச் சொற்களுக்கு முற்றுத் தன்மையைத் தருவன. ஆதலால் அத்தகைய விகுதிகள் பெற்ற வினைகள் **முற்று வினைகள்** அல்லது வினை முற்றுக்கள் எனப்படும்.

எச்சவினை

படித்த பெண்
படித்து இருந்தான்

மேற்குறிப்பிட்ட வாக்கியங்களில் **படித்த, படித்து** முதலான சொற்கள் முற்றுப்பெறாது நிற்கின்றன. இவை பால் காட்டும் முற்று விகுதியைக் கொண்டிருப்பதில்லை. இவ்வாறு முற்றுப் பெறாது நிற்கும் குறைவினைகளையே எச்ச வினைகள் என்போம்.

எச்சவினைகள் இரண்டு வகைப்படும்.

1. பெயரெச்சம்
2. வினையெச்சம்

பெயரெச்சம்

ஓடிய மாணவன்
ஓடுகின்ற மாணவன்
ஓடும் மாணவன்

மேற்குறிப்பிட்ட வாக்கியங்களில் **ஓடிய, ஓடுகின்ற, ஓடும்** முதலான வினைச் சொற்கள் பொருள் முடிவு பெறுவதற்கு மாணவன் என்ற பெயர்ச் சொல்லை வேண்டி நிற்கிறது. பெயர்ச் சொல்லை முடிக்கும் சொல்லாய்க் கொண்ட எச்சவினை பெயரெச்சம் எனப்படும்.

உதாரணம் :

படித்த, செய்யாத, சித்தியடைந்த, வரைந்த, பழுக்காத

2. வினையெச்சம்

இராமன் படிக்க வேண்டும்.

இராமன் படித்து முடித்தான்.

நீ படித்தால் தருவேன்.

நீ சென்றால் அவன் வரமாட்டான்.

மேலே குறிப்பிடப்பட்ட வாக்கியங்களில் **படிக்க, படித்து, படித்தால், சென்றால்** முதலான வினைச்சொற்கள் பொருள் முடிவு பெறுவதற்கு முறையே **வேண்டும், முடித்தான், தருவேன், வரமாட்டான்** போன்ற வினைச்சொற்களை வேண்டி நிற்கின்றன. வினைச்சொல்லை முடிக்கும் சொல்லாய்க் கொண்ட எச்சவினை வினையெச்சம் எனப்படும். அதாவது செய்து, செய்ய, செய்தால் அமைப்பில் வரும் எச்ச வினைகளை, வினையெச்சம் என்பர்.

பின்வரும் வாக்கியங்களில் உள்ள எச்சவினைகளை எழுதுக. அவற்றின் வகைகளைக் குறிப்பிடுக

1. கம்பர் இயற்றிய நூல் இராமாயணம்.
2. எனது பாடலைக் கேட்டு தம்பி பாடி ஆடினான்.
3. வந்த மனிதன் மகிழ்ந்து சென்றான்.
4. ஓடிய மான் அம்பு பட்டு இறந்தது.
5. பாடும் குயில் மரத்தில் இருந்தது.
6. இறைவனைத் தொழுது வாழ்த்தினேன்.
7. தேவர்கள் நளபாகத்தை உண்டு மகிழ்ந்தனர்.
8. பகைவரும் வாழ்த்தும் பண்புடையவன் பாரி.
9. கரிய மனிதன் ஓடிப்போனான்.
10. நானும் முயற்சி செய்து உழைத்தேன்.

எதிர்ப் பொருள் சொற்கள்

இகழ்	-	புகழ்
எரிதல்	-	அவிதல்
ஈதல்	-	ஏற்றல்
ஆக்கம்	-	கேடு
காய்தல்	-	உவத்தல்
மருள்	-	தெருள்
தமர்	-	பிறர்
சுதேசி	-	விதேசி
நுண்மை	-	பருமை
பூரணம்	-	அபூரணம்
ஆலம்	-	அமிர்தம்
ஐயம்	-	துணிபு
பாலர்	-	விருத்தர்
குணம்	-	குற்றம்
ஈதல்	-	ஏற்றல்

1. கீழே தரப்பட்ட சொற்களுக்குப் பொருத்தமான எதிர்க்கருத்துள்ள சொல்லை அடைப்புக்குறிக்குள் இருந்து தெரிவு செய்து அதன் கீழ்க் கோடிடுக.

1.நெறி (அவநெறி, நிந்தனை, அறநெறி, வழி)

2.உவந்தார் (மகிழ்ந்தார், உவப்பில்லார், ஒவ்வார், உற்றார்)

3.கண்டனம் (உடன்பாடு, விமரிசனம், மறுப்பு, பாராட்டு)

4.கலக்கம் (மயக்கம், தெளிவு, ஐயம், மருட்கை)

5.சுரர் (வீரர், அசுரர், மறவர், தேவர்)

6.காலம் (அகாலம், கதி, நேரம், வேளை)

7.கூம்புதல் (வாடல், சோர்தல், விரிதல், ஒடுங்குதல்)

8.வேண்டுதல் (விரும்புதல், வேண்டாமை, கொடாமை, வாங்குதல்)

9.வாட்டம் (மலர்ச்சி, நாட்டம், வளர்ச்சி, வருத்தம்)

10.துட்டர் (பாலர், விருத்தர், சிட்டர், நல்லார்)

2.கீழே தரப்பட்ட தொடரில் தடித்த எழுத்திலுள்ள சொற்களுக்கு பொருத்தமான எதிர்க்கருத்துள்ள சொற்களை இணைத்து வாக்கியத்தைத் திருப்பி எழுதுக

1.விடுதலை பெற்ற சமூகத்தில் **ஆண்டான்** .... என்ற வேறுபாடுகள் காணப்படுவதில்லை.

2.நகர காவலர் தமக்குத் தெரிந்த **இரகசியத்தை** .... ஆக்கி விட்டார்.

3.**நல்லது** .... நிறைந்ததுதான் சமூகம்.

4.இலங்கையில் **இயற்கைத்** துறைமுகம் மட்டுமன்றி .... துறைமுகமும் அமைக்கப்பட்டுள்ளது.

5.மாணவர்கள் **நற்குணங்கள்** கொண்டவர்களாக இருப்பதே சிறப்பானது. ஆகையால் அவர்கள் தம்மிடமுள்ள .... நீக்க வேண்டும்.